

NEWS

OF THE NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN
SERIES OF SOCIAL AND HUMAN SCIENCES

ISSN 2224-5294

Volume 1, Number 299 (2015), 79 – 84

**KAZAKH JUNGGAR RELATIONSHIP
 IN THE XVIII CENTURY IN HISTORICAL COMPOSITION
 OF «ISLAM-NAME» BY MOLLA ABD AL-ALMA**

Karimova Zulfiyam

MES RK CS R. B. Suleimenov Institute of Oriental Studies, Almaty, Kazakhstan

Key words: written sources, Turkic sources, Central Asia, Kazakhstan, Kazakhs, Junggar, international relations.

Abstract. The article conducts analysis of sources available in the Eastern Turkistan work of the historian Molla Abdal-Alim ‘Islam name’ relating to the Kazakh-Junggar relations in the XVIII century. It offers for the first time the information relating to the situation in international relations in Central Asian in the XVII century and contains translation of important historical materials into the Kazakh language.

УДК 930.221:94(574)

**XVIII ҒАСЫРДАҒЫ ҚАЗАҚ-ЖОНҒАР БАЙЛАНЫСТАРЫ
 МОЛЛА АБД ӘЛ-ӘЛІМДІҢ «ИСЛАМ-НАМЕ» ДЕРЕККӨЗІНДЕ**

3. К. Каримова

КР БФМ Р. Б. Сүлейменов атындағы Шығыстану институты, Алматы, Қазакстан

Тірек сөздер: жазба дерек, түркі дереккөздері, Орталық Азия, Қазақстан, қазактар, жонғарлар, халықаралық қатынастар.

Аннотация. Макалада автор XVIII ғасырда жазылған шығыстүркістандық тарихшы Молла Абд әл-Әлімдің «Ислам-наме» (اسلام نامہ) шығармасындағы қазақ-жонғар қарым-қатынастарына тән мәліметтерін талдайды. XVIII ғасырда Қазақстан және Орталық Азия аумағында қалыптасқан саяси ахуалды зерттеуде маңызы зор атальмыш дереккөздің мәліметтері алғаш рет қазақ тіліне аударылып, оқырман назарына ұсынылып отыр.

XVIII ғасырдағы Қазақстанның шығыс, онтүстік-шығыс аудандарында және оған шекаралас Шығыс Түркістанның солтүстік-батыс өнірінің саяси, әлеуметтік-экономикалық тарихында орын алған оқиғалар Молла Абд әл-Әлімдің «Ислам-наме» (اسلام نامہ) дереккөзінде өз көрінісін тапқан.

Ғылыми айналымда дереккөздің В 311 және В 312 шифрларымен белгіленген екі нұсқасы мәлім [1, 22 б.]. Олар Ресейдің Санкт-Петербург қаласы Шығыс қолжазбалары институтында сақталған. Дереккөздің авторы туралы мәліметті оның өз шығармасынан табуға болады. Шығарма авторының есімі Молла Абд әл-Әлім, әдеби лакап аты – Шайр Ахун. Молла Абд әл-Әлім Шығыс Түркістанның Үш-Тұрпан қаласына жақын орналасқан Ләкчүн атты елді мекенде дүниеге келген [2, 320-321 бб.]. Ата-бабалары хандардың қызметінде болып, отбасымен бірге Қорғасқа жақын таулы жерде өмір сүргендігі туралы айтып өтеді. Бұл елді мекен заманауи Қазақстанның онтүстік-шығысында, Қытайдың Шынжан Ұйғыр Автономиялық Ауданымен шекаралас аумағында орналасқан. Молла Абд әл-Әлім өмір сүрген кезеңде атальмыш аумақ Жонғар хандығының билігі астында болған. «Ислам-наме» XVII ғасырдың екінші жартысында жонғарлардың көмегімен Шығыс

Түркістандағы билікті қолына түсірген ақтаулы қожалардың рухани басшысы Аппақ Қожаның немересі Ахмад қожаға арнап жазылған болса да, шығармада негізінен XVIII ғасырдың ортасында Жонғар хандығының тарихында болған оқиғалар баяндалады. Еңбек поэтикалық формада, шамамен 1756 жылы жазылған және автор өзі өмір сүрген кезеңде болған оқиғаларды суреттейді. Бұл кезең Жонғар хандығының тарихында хан ұрпақтары арасында так үшін болған таластартыстарымен ерекшеленіп, Молла Абд әл-Әлім «Ислам-намеде» осы оқиғаларға байланысты нақты деректерді көлтіреді.

Автордың айтуынша, жонғар ханы Ғалдан Серен дуние салғаннан кейін оның ортанышы ұлы Әжен хан тағына отырады. Ғылыми әдебиеттен бұл оқиғаның 1746 жылы болғандығы мәлім [3, 293-295 бб.]. Әжен ханның билік басына келуімен Жонғарияның саяси өмірінде қарамақайшылықтар басталады. Жас хан манайында қарт және тәжірбелі кеңесшілерінің көп болуына қарамастан, тайпа басшылары аласында алауыздық тудырып, халыққа шектен тыс қатал саясат жүргізді. Қарсылық білдіруге тырысқан нојандарды рахымсыз жазалайды. Молла Абд әл-Әлімнің «Ислам-намесіндегі» бұл мәліметтерді өз еңбегін мұрағат құжаттары негізінде жазып шыққан тарихшы В. А. Моисеевте растайды [4, 179 б.]. Алайда 1749 жылы Әжен ханның зұлымдығынан шаршаған беделді ойрат тайпаларының билеушілері оны тақтан түсіріп, орнына Ғалдан Сереннің үлкен ұлы Лама Доржыны хан етіп көтереді. В. А. Моисеев бұл оқиғага Жонғар хандығында аманатқа берілген ұйғыр хандары ұрпақтарының да қатысы бар деп көрсетеді [4, 181-182 бб.]. Сол хан ұрпақтарының қызметінде болған Молла Абд әл-Әлім бұл туралы ешқандай дерек көлтірмейді. Лама Доржының хан болып көтерілуіне қарсылық білдірген Даваці мен Әмірсана басшылығындағы ірі ақсүйектер Қазақ хандығына қашып барып, Абылай ханның жанынан пана табады. Елде орнаған тұраксыздық, Орта Азия мен Қазақ хандығы, Цин империялары тараапынан төніп тұрған қауіп нәтижесінде әлсіреген Лама Доржы билігі құлатылып, жонғар хандығы Сенгениң ұлы Давацидың қолына өтеді. Бұл оқиға 1753 жылы орын алады.

«Ислам-намеде» қазақ-жонғар байланыстарына қатысты тағы бір мәлімет бар. Бұл мәліметтен 10 мыңға жуық қазақ жауынгерінің бастапқыдағы өздерінің одақтасы Давациге қарсы ұйымдастырылған әрекетке қатысқаны белгілі болады. Даваці мен бірге әрекет еткен Әмірсана оған қарсы шығып, Цин патшалығынан көмек алғып келу үшін қайтадан елден кетеді. Осы оқиғалар Молла Абд әл-Әлім тараапынан «Ислам-намеде» жан-жақты суреттегендегі.

«Ислам-наме» дереккөзінің мәліметтері Орталық Азия тарихын зерттеуде маңызы зор болуына қарамастан, тек 1963 жылы алғашы рет түп нұсқа тілінде жарық көрді [5, 164-194 бб.]. 1969 жылы белгілі шығыстанушы ғалым В. П. Юдин шығармадан алынған үзінділерді орыс тіліне аударып жариялады [6, 425-430 бб.]. Осыдан кейін еңбек тарихи дерек ретінде бір қатар ғалымдар тараапынан пайдаланылған болса да [7], шығарма толық зерттелді деп айтуда әлі ерте. Сол себепті «Ислам-намеде» берілген мәліметтерді қазақ тіліне аударып оқырман назарына ұсынуды дұрыс деп таптық. Аударма «Ислам-наменің» 1963 жылы шағатай-түркі тілінде жарық көрген нұсқасынан жасалды. Бұл мәліметтердің алғашы рет қазақ тіліне аударылғаның да айтып еткен жән. Түп нұсқада берілген мәліметтердің мағынасы өзгеріп, мазмұнына әсер етпеуді үшін аударманың кейір жолдарында ұйқастық сакталмады.

| 506 | Себебі қәпірлердің болды көнілі ала,
Пәле жеткізді өз ішінен Тәңрі-Алла.
Тапқан еді аббаттықта өз кемелін,
Күдіретті кері алді қайтадан бәрін.
Мұсылмандарға тұсіріп шарапатын,
Жоңғар еліне көрсетті өз қаһарын.
Диқан сынды бидайды ғәлвур¹ деген,
Қарымық пен қоқыстан тазалаган.
Кеткен еді қәпір мен мұсылман араласын,
Соңынан дінсіздерден белу үшін.
Айландырыды көк алемін оңға қарай,

¹ Ғәлвур – Ескі ұйғыр тілінде бидай тазалайтын құралды атаған.

*Мұсылманға нарықты арзандатты.
 Жоңғарлар арасына іріткі салды,
 Дінсіздер арасына булік септі.
 Тұмастықты жсогалтып сонда олар,
 Еір-біріне кінә артып, болды дұшишан.
 Даіын еді өлүге сонда олар,
 Қызы мен ұлы бейхабар дабыл согар.
 Сол Пірі кемел кереметімен,
 Аян берді бұнымен өз құдіретінен.
 Еіріне бірін қарсы қойып,
 Кейбіреуін құтыртып, басқасын адастырып.
 Қәпірлерді бір-біріне айдан салды,
 Арсыздардың жағдайы болды апатты.
 Бұл дүние Галдан Серенге жұмақ еді,
 Еірақ кетті қараңғы, тозақ жсақша.
 Орнына сүйікті ұлы Әжен келді,
 Тағына көтеріліп, болды ноян.*

| 51a | *Ол еді жсауыздықта теңдесі жоқ,
 Халқына аямастан зұлым салған.
 Шегі жоқ қаталдықты ол бастады,
 Теңсіздікке халқыда төзе алмады.
 Жайсаңдар¹ күбіттердің² алдында кемсітілді,
 Бұл дүниеден барлығы бейзар болды.
 Бір нешесі басына дорба күіп,
 Галдан Серен қасына кетті қашып.
 Оның дәуірінде қызы барлар алаңдаулы,
 Үйқы көрмей тұнімен, есік тіреп күндізі.
 «О Жаратқан өзің сақта!» деген олар,
 Корқыныштан қалтырап, дір-дір еттер.
 Жұмысы – қызыдарын қашыру еді,
 Бір жерден екіншіге жасыру еді.
 Соңында халқының қарғысы тиіп,
 Қылышы өзінің түбіне жетті.
 Ұстады өз халқы оны келісіп,
 Бійізменен көздерін шоқты.
 Ел алдымен тастап [оны] зынданға,
 Сонда жсанын жиберді жаһаннамға.
 Оның зұлымынан құтқарып бәрін,
 Төрелікке тағайындағы Лама Доржыны.
 Оның дәуірінде қашып кетті Даши Даба,
 Құтылалмай, ұсталды керексіз Лаба.
 Құдыққа ұстап алып оны тастады,
 Ақша менен дүние-мұлқін олжасалап алды.
 Бірнеше рет қашуға талтынып көрді,
 Болмады, халықтың арасында толқу басталды.*

| 51b | *Қирауды бірі қоршаган төрт қабырғаның,
 Ашық қалды жсоңғардың бір жағы – шеті.
 Қайтадан Лама Доржыга теріс айналым,
 Қашып кетті Давацы мен Әмірсана.
 Аттаның қазақтарға, қайтып келді оларменен,
 Лама Доржының үйін қоршауга альт,
 Найза тыңты Әмірсана соноға оған,
 Жайсаңдарды тонаады ол сол заман.
 Құрұттер³ жалаңаштап көп халықты,*

¹ Монголдар мен ойраттарда белгілі бір аймақтың билеушісі жайсаң немесе зайсан деп аталған.² Құбіт – Әжен мен Давацыды қолдаган ойрат тайпасы.³ Құрұт – Давацыды қолдаган ойрат тайпасы

Жүгірді ел жан-жасаққа аш-жалаңаш.
Қарасаң оларға жан ашиоді,
Қарасаң кейіні адам сынды.
Бала десең бар бәрінің сақалы,
Ересек десең бөксерсінде жоқ шалбар.
Көріб олардың халын, өнеге ал өзіңе,
Кіміңе жинарсың бұл дүниенің байлығын.
Семіздіктен ел еді құтырып жүрген,
Іт сынды болды сұықтан дірілдеген.
Бектердің балалары хұдді қүшік,
Көк жерге ұрылыш, жер кокке ұмтылғандай.
Давақиды ол [Әмірсана] тақұа отырғызыды,
Бәле алтын келді жоңғарға бұл қысқа қол.
Мұнымен құмарлығын басалмастан,
Өкпелі қайтын келді өз еліне.

| 556 | Әринженнің қазақтарды ертіп келіп, Давацимен шайқасқаны туралы.

Қайтадан кеш күзде қыстақтан келді әүшпан,
Душар болды қыындықта Даваци тағы.
Қазақтар басын келді батыс тараптан,
Қазақтың жолында кедергі болмагандықтан.
Қазақпен бірлікте Ширен-у Патма Жириен,
Давақиды жақтырмайтын Әринжесен деген.
Бір кісіні төрелікке үміткер етіп,
Давацимен төрелік орнын таласып.
Көріңдер бұл жасауыз, айлакерлерді,
Жоңғарды талқандай басты ниеті.
| 56а | Қазақтардан таңдалған 10 мың сарбаз,
Табигатынан баһадүр, сергек, мықты қазақ,
Жиналды олар құрұттермен атысу үшін,
Оқ атқан кісіні тез жою үшін.
Мойынсұнған елге пайды болды көп,
Мойынсұнбаган халық болады ойран.
Әнайити деген фәрәң¹ соқты бәрін шетінен,
Жоңғардың арасында ол даңқы шықсан.
Көпшілігі өз жасын қорғаштан қашып,
Тауыт барып қауіңсіз жер, күтті жасатып.
Кейін білсек² жасасағының қүші шамалы екен,
Жоңғарды айламен қолга алмашы екен.
Осындай айламен жұрттың қорқытып,
Төре мен түшмеллерді³ тағы үркітіп.
Мақсаты жоңғарлардың көзін жою,
Тосқауыл жоқ алдында бөгет болар.
Кіріп келді бұл жұртқа байбаламмен,
Зұһәлвар⁴ сияқты ауыр зұлым салып.
Қаталдықта әр қайсысы Миррих⁵ іспеттес,
Өзі мықтай, сөздері откір шыбыншай.
Келе салып айдаңардай аузын ашып,
Жұтуға бұл ел халықын дем алғандай.
Көп халықты қырып-жойды, мұлқін тонап,
Йәъжұж және Мәъжұж сынды жең жаласты.

¹ Мұсылман деректерінде европалықтарды, кебінесе ағылшындарды солай атаған.

² Автор тарапынан айтылған бұл сөздер оның осы оқиғалардың тікелей қатысупшысы болғандығынан дерек береді.

³ Мансап атауы

⁴ Зұһәлвар – Сатурн галамшары

⁵ Миррих – Марс галамшары

Олар басып оттеген ұлыс қалмады,
 Жеймін деді кездескеннің барлығын: «Жегенім-жеген».
 Көп адамды тұтыннада – етті олжса,
 Алған ақша дүние-муліктің есебі жоқ
 | 56б | Қүші жеткенді жемей қоймады,
 Соңша көп олжаса олар тоймады.
 Ушырып бұл жүрттты жоқ қылуға тырысты,
 Көп абат жерлерді етті қиранды.
 Давацы де бір келіп хал сұрамады,
 Халықта оның қасына жесте алмады.
 «Жаман құс жапалакқа мерген», – деген,
 Бұл баяғы мақал дұрыс екен.
 Жеп, жоқ етті кедейлерді,
 Алтауыттың барлығы болды бейшара.
 Елийлері Даваидың кемті жсан-жасаққа,
 Тез жиналмай әскері Даваидың қасына.
 Бұлар тарап бір неше күн кідіртті,
 Өйткені озендеғі мұз сыйып ақты.
 Даваиге озенпен оту мүмкін болмады,
 Оларда[қарсыластары] бұл жақшა өте алмады.
 Арасында бөгет болып өзен түр еді,
 Бір ай күтті бір-бірімен үштаса алмады.
 Бұл жонғарлар тұлкі сыйды бұрыннан болған,
 Даваидың қасында еріксіз бәрі жиналды.
 Олар еді шашылған сансыз тарылдай,
 Дүшип түр тауықтай жинауга дайын.
 Кейінрек кәпірлер есін жиді,
 Бірігін, шеңі жоқ қолға айналды.
 Кеңесін: «Егерде бұдан былай бірлеспесек,
 Әринженмен бірге келген қазақтар
 Осы қыста баршамызды жоқ етеді,
 Еліміздің түгелімен берекесін қашырады».
 | 57а | Сөзімен де, ойымен де бірлесейік, деп барлығы,
 Даваидың алдына келді тазыммен.
 Үдеге етті оның алдында жасын беруге,
 Қазақтарға қарсы соғыс ашуға.
 Бұл сағатта Иленің беті мұз қатты,
 Даваци қозғалып, мұз үстімен алға ұмтылды.
 Бір апта соғысты Әринженменен,
 Соңында жесіп шықты Әринженні.
 Әринжен адамдары түнде ұйықтамай,
 Енпен барды Даваидың қосына.
 Шу көтеріп, қорқытты бүкіл елді,
 Құрұттерді шошытып, есінен тандырды.
 Даваци байқап тез есін жиді,
 Зәресі кеткен елді бірден тоқтатты.
 Артынан қуып, нағзамен сайды,
 Дүшиппаның қаны теніздей ақты.
 Қазақтармен Әринжен амалсыздан,
 Жасырынды, пана тапты батыс жақтан.
 Даваци соңынан қалмай ізіне түсті,
 Құып барып, зенбіректен оқ атып.
 Алтын-Емелге келгенде артынан жестіп,
 Қазақтарға жонғарлығын тағы көрсетті.
 Қайтарып олжаса алып кеткенді,
 Құрұттерді ақша, малға тойдырды.
 Қазақтар аттарымен еліне қайтты,
 Көңілі толу Даваци кері оралды.

*Тараттай бауырды бауырына тапсырым,
Тұтқындарды өз еліне қайтарды.
| 576 | Соңынан тақ басына қайта көтерілді,
Бұл шабуыл оған ешбір зиян тигізбеді.*

ӘДЕБІЕТ

- [1] Мугинов А.М. Описание уйгурских рукописей Инст-та народов Азии. – М.: Изд-во вост. лит, 1962. – 207 с.
- [2] Абусеитова М.Х., Барanova Ю.Г. Письменные источники по истории и культуре Казахстана и Центральной Азии XIII–XVIII вв.: (библиографические обзоры). – Алматы: Даик-пресс, 2001. – 426 с.
- [3] Златкин И.Я. История Джунгарского ханства. – М.: Наука, 1983.
- [4] Моисеев В. А. Джунгарское ханство и казахи (XVII–XVIII вв.). – Алма-Ата: Гылым, 1991. – 238 с.
- [5] Әсирләр садаси. Коня уйгур әдәбиятиның нәмүнилири / Топлигучилар: М. Қамраев, В. Юдин, С. Моллаудов, Й. Мухлисов. – Алмата: Казгослитиздат, 1963. – 368 б.
- [6] Материалы по истории казахских ханств XV–XVIII веков: (извлечения из персидских и тюркских сочинений) / Сост.: С.К. Ибрагимов, Н.Н. Мингулов, К.А. Пищулана, В.П. Юдин. – Алма-Ата: Гылым, 1969.
- [7] Чимитдоржиев Ш.Б. Взаимоотношения Монголии и Средней Азии в XVII–XVIII вв. – М.: Наука, 1979., Моисеев В. А. Россия и Джунгарское ханство в XVIII веке: (Очерк внешнеполитических отношений). – Барнаул, 1998.

REFERENCES

- [1] Muginov A.M. Description of the Uighur manuscripts of the Institute of Asian peoples. M.: Izd-vo vost.lit, 1962. 207 p. (in Russ.).
- [2] Abuseiova M.Kh., Baranova U.G. Written sources on the history and culture of Kazakhstan and Central Asia of 13th-18th centuries: (bibliographical reviews). Almaty: Daik-press, 2001. 426 p. (in Russ.).
- [3] Zlatkin I.Ya. History of the Junggar Khanate. M.: Nauka, 1983.
- [4] Moiseev V.A. The Junggar Khanate and the Kazakhs (XVII–XVIII vv.). Alma-Ata: Gylym, 1991. 23 p. (in Russ.).
- [5] Esirler sadasi. Kona uygur edebiyatiniñ nemuniliri. Topliguchilar: M. Khamraev, V. Udin, S. Mollavudov, Y. Mukhlisov. Almata: Kazgoslitzdat, 1963. 368 b.
- [6] Materials on history of Kazakh Khanates of XV-XVIII centuries: (extract of Persian and Turkic writings). Auth.: S.K. Ibragimov, N.N. Mingulov, K.A. Pishulina, V.P. Udin. Alma-Ata: Gylym, 1969.
- [7] Chimitdorjiev Sh.B. Relations of Mongolia and Central Asia in the 17th and 18th centuries. M.: Nauka, 1979., Moiseev V.A. Russia and the Junggar Khanate in the 18th century: (essay on the foreign-relations). Barnaul, 1998.

КАЗАХСКО-ДЖУНГАРСКИЕ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ В XVIII ВЕКЕ В ИСТОРИЧЕСКОМ СОЧИНЕНИИ «ИСЛАМ-НАМЕ» МОЛЛЫ АБД АЛЬ-АЛМА

3. К. Каримова

Институт востоковедения им. Р. Б. Сулейменова КН МОН РК, Алматы, Казахстан

Ключевые слова: письменный источник, тюркские источники, Центральная Азия, Казахстан, казахи, джунгары, международные связи.

Аннотация. В статье автор анализирует сведения исторического сочинения восточнотуркестанского историка Молла Абд аль-Алим «Ислам-наме», касающихся казахско-джунгарских взаимоотношений в XVIII веке. Следует отметить, что эти сведения впервые переводятся на казахский язык и имеют важное значение в исследовании истории Казахстана и Центральной Азии.

Поступила 12.01.2015г.